

Secció I - Comunitat Autònoma Illes Balears

1.- Disposicions generals

CONSELLERIA D'INTERIOR

Num. 621

Decret 2/2005, de 14 de gener, regulador de les mesures mínimes de seguretat i protecció que han de complir les platges i zones de bany de la comunitat autònoma de les Illes Balears

La Llei 2/1998, de 13 de març, d'ordenació d'emergències a les Illes Balears, estableix la implantació d'un dispositiu integral de gestió d'urgències i emergències que constitueix un sistema global d'atenció per donar resposta eficaç, coordinada i eficient a tot tipus d'urgències, tant ordinàries com extraordinàries.

La Llei 22/1988, de 28 de juliol, de costes, estableix en l'article 110.i que l'elaboració i l'aprovació de les disposicions sobre seguretat humana en llocs de bany correspon a l'Administració de l'Estat.

Així mateix, l'article 115 de la Llei esmentada disposa que les competències municipals, en els termes prevists per la legislació que dictin les comunitats autònomes, podran incloure, entre altres aspectes, mantenir les platges i els llocs públics de bany en les degudes condicions de neteja, higiene i salubritat, com també vigilar el compliment de les normes i instruccions dictades per l'Administració de l'Estat sobre salvament i seguretat de les vides humanes. Aquest precepte el reproduïx literalment l'article 208.d del Reglament general per al desplegament i l'execució de la Llei de costes, aprovat pel Reial decret 1471/1989, d'1 de desembre.

A més, l'Ordre ministerial de 31 de juliol de 1972, de normes per a la senyalització, els serveis de vigilància i d'auxili i salvament, disposa en l'article 11 que correspon als ajuntaments vigilar el compliment, en els llocs de bany, de les normes generals i instruccions sobre el manteniment del material de salvament i altres mesures de seguretat per a les vides humanes.

Si bé és cert que l'apartat i) de l'article 110 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, de costes, atribueix a l'Administració de l'Estat les facultats necessàries per elaborar i aprovar normes sobre seguretat humana en llocs de bany, perquè es tracta de normes que afecten directament l'ús comú del domini públic reservat a la competència estatal, no és menys cert que el Tribunal Constitucional ha tingut oportunitat de manifestar-se sobre la constitucionalitat d'aquest article en la Sentència 149/1991, de 4 de juliol, que declara que aquest precepte s'ajustarà a la Constitució si s'entén que hi ha en la matèria competències concurrents entre diverses administracions, i que les normes estatals han de ser enteses com el mínim indispensable, que la comunitat autònoma pot ampliar per oferir més garanties als usuaris. A més, la Sentència esmentada del Tribunal Constitucional 149/1991, de 4 de juliol, en relació amb les normes de seguretat en llocs de bany, per fixar la concurrència competencial entre les diverses administracions implicades, les inclou en l'àmbit de la protecció civil, matèria en què les comunitats autònomes tenen competències en desplegament de la legislació estatal.

L'eventual duplictat o la superposició d'actuacions s'ha de resoldre d'acord amb els criteris que exposa l'article 116 de la Llei de costes, que es fa ressò de forma clara i expressa que les administracions públiques les competències de les quals incideixin sobre l'àmbit espacial que preveu la Llei de costes han d'ajustar les seves relacions recíproques als deures d'informació mútua, col·laboració, coordinació i respecte a aquestes administracions.

A més de la Sentència a què s'ha al·ludit, la comunitat autònoma de les Illes Balears té molts de títols competencials que serveixen de fonament legal per aprovar aquest decret, com ara l'ordenació del territori, incloent-hi el litoral, l'urbanisme i l'habitatge; el turisme; la sanitat i la higiene; les activitats recreatives en aigües interiors, etc.

En la mateixa línia argumental, la Llei 2/1985, de 21 de gener, de protecció civil, estableix que la protecció civil ha d'actuar a través de procediments d'ordenació, planificació, coordinació i direcció dels diferents serveis públics relacionats amb la gestió de les emergències, tant en l'aspecte preventiu com reactiu, funcions que la Llei d'ordenació d'emergències de les Illes Balears atorga al Govern de les Illes Balears, que les exerceix mitjançant la conselleria competent en matèria d'emergències.

En aquest sentit hi és aplicable el que estableix l'Edicte de la Capitania Marítima a les Illes Balears de 9 d'abril de 2002 (BOIB núm. 48, de 20 d'abril de 2002), pel qual s'estableixen regles generals de navegació i seguretat marítima i regles de seguretat específiques per a usuaris i persones autoritzades per a l'explotació de motos aquàtiques, artefactes flotants, planxes de vela i esquí nàutic, en la mesura que les normes estatals constitueixen un mínim indispensable que la comunitat autònoma pot ampliar mitjançant aquest Decret per oferir més garanties als usuaris, segons ha entès el Tribunal Constitucional.

La Llei orgànica 2/1983, de 25 de febrer, per la qual s'aprova l'Estatut d'autonomia de les Illes Balears, seguint els principis apuntats de coresponsabi-

litat i col·laboració institucional, indispensables per millorar les condicions de seguretat i llibertat de tots els ciutadans de les Illes Balears i de l'important nombre de persones que ens visiten, a més a més d'atorgar la competència exclusiva a la comunitat autònoma de les Illes Balears en matèria de turisme, pesca i activitats recreatives en aigües interiors, servei meteorològic (article 10 punts 11, 19, 34), fa partícips els òrgans competents de la comunitat en matèries directament relacionades amb la seguretat a les nostres platges, com ara les competències executives que atorguen els articles 12.4 i 12.16 de l'Estatut d'autonomia en matèria de protecció civil i salvament marítim.

La Llei 2/1998, de 13 de març, d'ordenació d'emergències, en l'article 7, estableix com a competència de la comunitat autònoma dictar les normes i establir les actuacions conduents a la normalització i l'homologació d'equips i materials d'emergència, com també els procediments d'emergència (article 7.2) i impulsar normatives municipals reguladores de la prevenció i l'extinció d'incendis i salvament (article 7.5) i exercir la potestat inspectora i sancionadora en aquesta matèria (article 7.6).

La mateixa Llei 2/1998, d'ordenació d'emergències, regula en el capítol II del títol II els serveis de rescat i, concretament, el punt 4 de l'article 17 defineix aquests serveis com el personal dels concessionaris de serveis de temporada a les platges. A continuació, l'article 19 fa menció de la formació i l'acreditació del personal dels serveis esmentats, i subratlla que els serveis de rescat de les platges han de complir les condicions físiques i tècniques imprescindibles per dur a terme les seves funcions, circumstància que haurà d'acreditar l'òrgan competent de la comunitat autònoma. Conseqüentment, correspon al Govern autònom organitzar i promoure les accions formatives que siguin procedents a fi de mantenir el personal adscrit a aquests serveis en les degudes condicions tècniques i físiques (article 19, paràgraf 2). Aquest Decret recull aquest mandat i confecciona un exhaustiu i ambiciós pla de formació adreçat al personal dels serveis de salvament, amb el convenciment que la qualitat de les prestacions es veurà incrementada i, paral·lelament, les condicions de seguretat i benestar en què els ciutadans i visitants de les Illes Balears podran gaudir de les nostres platges.

En aquesta línia de pensament, el Decret 8/2004, de 23 de gener, pel qual es despleguen determinats aspectes de la Llei d'ordenació d'emergències a les Illes Balears, en l'article 4, crea el Registre de Serveis d'Emergències i Urgències. L'objectiu d'aquest Registre és garantir el desplegament correcte de plans i protocols operatius aplicant els mitjans més adequats a cada tipus d'incident. Com a servei de rescat, els serveis de salvament (públics o privats) que facin tasques a les nostres platges han d'estar inscrits en aquest Registre.

En aquest sentit, en cas de possibles situacions d'emergència ordinària (que s'entenen com aquelles situacions que es produeixen durant l'ocurrència d'un esdeveniment inesperat que implica una alteració en l'estat normal de les persones, els elements o les funcions amb repercussions negatives i que poden ser controlats pels mitjans de protecció establerts en un pla), cal establir una planificació adequada que possibiliti l'organització, la coordinació i la direcció de tots els serveis de salvament implicats en aquest tipus d'emergències. Es tracta, doncs, d'establir el marc orgànic funcional i els mecanismes que permetin la mobilització de recursos, humans i materials, necessaris per protegir les persones, els béns i el medi ambient. A aquests efectes, aquest Decret aborda la regulació dels plans de salvament com a procediments que cal seguir davant una situació d'aquestes característiques, plans de salvament que seran obligatoris a les platges de risc mitjà i alt.

D'altra banda, a les platges de risc baix, en què no s'exigirà un pla de salvament, es preveu que hi hagi un procediment d'emergència i evacuació elaborat per l'ajuntament del municipi afectat, el contingut del qual serà l'embrió del protocol operatiu corresponent, que figurarà a la plataforma tecnològica del SEIB-112, sens perjudici que hi hagi plans sectorials o territorials aplicables al municipi en què ja es prevegi el procediment esmentat.

Per la seva banda, l'article 25.2 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local, en els apartats a) i h) atribueix als municipis competències per garantir la seguretat en els llocs públics —entre els quals hi ha les platges— i la protecció de la salubritat pública, en els termes que determini la legislació estatal i autonòmica. Aquestes atribucions competencials han de ser previstes segons el que disposa l'article 2, apartats a) i b), de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, de costes, d'assignar de les finalitats que ha de perseguir l'Administració pública en l'actuació sobre el domini marítimoterrestre. Aquestes finalitats són, entre d'altres:

- Determinar el domini marítimoterrestre i assegurar-ne la integritat i l'adequada conservació, i adoptar, si escau, les mesures de protecció i restauració necessàries.

- Garantir l'ús públic de la mar, de la riba i de la resta del domini públic marítimoterrestre, sense més excepcions que les derivades de raons d'interès públic degudament justificades.

La singularitat de les platges de la comunitat autònoma de les Illes Balears respecte a les de la resta de l'Estat i la freqüent utilització per dur-hi a terme activitats d'esbarjo i esportives, amb el consegüent increment del risc per als usuaris, exigeix l'establiment d'una sèrie de mesures complementàries de seguretat

i protecció que, amb el caràcter de mínimes, suposin una ampliació de les ja contingudes en la normativa estatal esmentada, a fi de procurar les majors garanties per als usuaris, tal com s'ha indicat abans. No hem d'oblidar que, segons l'article 10.19 de la Llei orgànica 2/1983, de 25 de febrer, per la qual s'aprova l'Estatut d'autonomia de les Illes Balears, la nostra comunitat té també la competència exclusiva en matèria de pesca i activitats recreatives en aigües interiors.

En virtut d'això, a proposta del conseller d'Interior, d'acord amb el Consell Consultiu, i havent-ho considerat el Consell de Govern en la sessió de dia 14 de gener de 2005

DECRET

Capítol I Disposicions generals

Article 1 Objecte

Aquest Decret té per objecte establir les mesures mínimes de seguretat i protecció que han de complir les platges i les zones de bany de la comunitat autònoma de les Illes Balears.

Article 2 Àmbit d'aplicació

L'àmbit territorial d'aplicació d'aquest Decret comprèn la totalitat del territori de la comunitat autònoma de les Illes Balears.

Article 3 Definició

1. Als efectes d'aquest Decret s'entén per platja les zones costaneres compostes de materials solts com ara arena, grava i còdols, incloent-hi escarpes, berms i dunes, tenguin o no vegetació, formades per l'acció de la mar o del vent marí, o altres causes naturals o artificials de conformitat amb el que estableix la Llei 22/1988, de 28 de juliol, i la normativa que la desplega.

2. S'entén per zones de bany les zones abalisades per l'administració competent. En els trams de costa que no estiguin abalisats com a zona de bany, s'entendrà que aquesta ocupa una franja de mar contigua a la costa d'una amplària de 200 metres des de la platja o, si escau, 50 des de la costa.

Article 4 Catàleg general de les platges de les Illes Balears

1. Correspon a cada ajuntament catalogar les platges ubicades en el seu terme municipal partint dels criteris que preveu aquest Decret. Aquest catàleg ha de valorar detalladament tots els aspectes que preveuen els apartats a) i b) del punt 5 de l'article 7 d'aquest Decret.

2. Les platges es catalogaran en platges de risc baix, platges de risc mitjà i platges de risc alt, tenint en compte els criteris indicats a l'annex I, i s'actualitzaran cada 4 anys o quan les circumstàncies així ho aconsellin.

3. A les platges catalogades de risc baix, caldrà incloure en la catalogació, a més dels aspectes del punt 1 d'aquest article, un procediment d'emergència i evacuació que estableixi el marc orgànic funcional i els mecanismes que permetin la mobilització de recursos humans i materials necessaris per protegir les persones i els béns, i haurà de contenir tota la informació necessària per afrontar l'emergència. Aquest procediment, supervisat pel coordinador al qual fa referència l'article 21 d'aquest Decret, l'ha d'elaborar l'ajuntament, sens perjudici que existeixi un pla especial o territorial dels que preveu la Llei 2/1985, de 21 de gener, de protecció civil i en el Reial decret 407/1992, de 24 de abril, pel qual s'aprova la Norma bàsica de protecció civil, aplicable al municipi que ja el prevegi. Aquest procediment servirà per elaborar el protocol operatiu estàndard que s'integrarà en el sistema SEIB-112.

4. El servei competent de la Direcció General d'Emergències ha de registrar la catalogació que faci l'ajuntament.

5. El centre directiu competent en matèria d'emergències de l'Administració de la comunitat autònoma de les Illes Balears, mitjançant el servei corresponent, ha de recollir en un catàleg general la relació de totes les platges de la comunitat autònoma, d'acord amb la informació que facilitin els ajuntaments, i ha d'assignar a cada platja un número d'identificació.

6. L'ajuntament ha de trametre a la Direcció General d'Emergències tres còpies del catàleg, en suport gràfic, escrit i informàtic (format PDF), per tal que, una vegada que el Servei d'Ordenació de la Direcció General d'Emergències l'hagi registrat, s'incorpori a l'expedient corresponent. Se'n retornarà una còpia segellada a l'ajuntament i una altra a la Demarcació de Costes de les Illes Balears.

Capítol II

Mesures mínimes de seguretat i protecció a les platges

Article 5 Mesures d'autoprotecció

1. Les platges han de complir les mesures d'autoprotecció necessàries per garantir la seguretat de les persones, els béns, el patrimoni comú i, en general, evitar molèsties a tercers.

2. Les mesures d'autoprotecció han d'estar adaptades als riscos que amb caràcter general tenguin cada platja. Aquestes mesures d'autoprotecció comprenen:

- Relació d'equips humans i recursos materials per atendre emergències.
- Elements d'informació, identificació i abalisament de la seguretat a la platja.
- Servei públic de salvament.

3. Amb caràcter general, tenint en compte l'existència de diversos usos a les platges, està prohibida la navegació esportiva i d'esbarjo i també qualsevol tipus d'embarcació, incloent-hi els patins de pedals, les motos aquàtiques, les planxes de vela i altres de característiques semblants a les zones abalisades com a d'ús dels banyistes. En els trams de costa que no estiguin abalisats com a zona de bany, s'entén que aquesta zona ocupa una franja de mar contigua a la costa d'una amplària de 200 metres a les platges i 50 metres a la resta de la costa, i no s'hi podrà navegar a una velocitat superior a 3 nusos.

Article 6 Criteris de classificació del risc

1. Per adaptar el servei públic de salvament que preveu aquest Decret a les condicions de seguretat existents a cada moment, els riscos de les platges es classificaran en alt, mitjà o baix, d'acord amb els criteris que estableix l'annex II, criteris que tendran el caràcter de mínims, sense perjudici d'altres que es considerin necessaris.

2. Cada ajuntament ha d'efectuar aquesta classificació i n'ha d'informar el centre directiu competent en matèria d'emergències de l'Administració autònoma, i també ha d'incloure aquesta informació en el catàleg general.

Article 7 Pla de salvament a les platges

1. Les platges catalogades de risc mitjà i alt han de disposar d'un pla de salvament a les platges com a instrument de planificació i operació per salvar i guardar la seguretat.

2. El Pla de salvament a les platges té el caràcter de pla d'autoprotecció, l'ha d'aprovar l'ajuntament, l'ha de registrar la Direcció General d'Emergències i, quan s'estimi pertinent, l'ha d'homologar la Comissió d'Emergències i Protecció de la comunitat autònoma de les Illes Balears quan es tracti d'una platja de risc alt.

3. Aquest Pla, que s'ha de revisar anualment, ha d'establir l'organització, l'equip humà i els mitjans per prevenir les emergències i donar-hi resposta.

4. La modificació del Pla necessitarà un nou registre a la direcció general competent en matèria d'emergències i l'homologació de la Comissió d'Emergències i Protecció en els casos en què se'n modifiquin substancialment les condicions en què va ser homologat inicialment.

5. Un tècnic acreditat amb els requisits que determina l'article 9 ha de formular el Pla de salvament, que ha de contenir com a mínim els capítols i continguts següents:

- Capítol I. Identificació de la platja

En aquest capítol cal descriure la informació relativa a la platja:

- Nom de la platja, cala o porció de costa que s'ha d'estudiar.
- Llargada de la platja i amplària mitjana (en metres).
- Ubicació física (límits, localització i coordenades geogràfiques).
- Grau d'ocupació (alt, mitjà o baix), en què s'ha d'indicar si l'usuari és local i conexeidor de la zona o bé si són visitants i turistes aliens a la platja.
- Proximitat de nuclis urbans (urbana, semiurbana o aïllada), si presenta passeig marítim (sí/no) i si presenta vegetació (sí/no). S'hi ha d'indicar si en les proximitats hi ha alguna zona residencial o de vacances destacable pel volum d'usuaris/banyistes que pugui aportar a la platja.
- Accessos a la platja: per als vianants, per a vehicles o per a vaixells. Accessos per a discapacitats. Especial descripció dels accessos per als vehicles d'emergència.

- Tipus de platja: classificació (natural o artificial). Composició (bols, roques, grava o sorra). Camps de dunes, maresmes, etc. Vegetació, espai natural protegit, etc.

- Perfil de la platja: platja dissipativa, platja intermèdia o platja reflectora. Perfil d'acreció o d'estiu - pendent més fort. Perfil d'erosió o de tempesta o perfil d'hivern - pendent més suau.

- Condicions de bany (aigües tranquil·les, onatge moderat, onatge fort); tipus d'ones, mar de vent i mar de fons, distància de la zona de ruptura de l'ona en relació amb la vorera, vents dominants (brisa lleugera, vent moderat o fort) i direcció d'incidència d'onada i els components del vent.

- Pendent de la platja: angle suau, normal o pendent brusc. Presència d'arissades de l'aigua de fons, barres submergides o fosses. Obstacles semisubmergits o submergits.

- Corrents (deriva litoral, corrents de marea, corrents d'onatge, etc.), fluxos d'aigua (rieres, desembocadures, centrals tèrmiques, etc.).

- Accidents geogràfics: espigons (enumeració, descripció segons la morfologia i la localització a la platja), ports (localització de les esculleres que els configuren i la bocana de trànsit d'entrada/sortida), marès, illes, baixes o qualsevol variació de la geografia terrestre o la marina de la platja.

- Elements addicionals: abalisament (sí/no), zona d'ancoratge (sí/no), embarcadors/molls (sí/no).

- Serveis de la platja: passarel·les per a discapacitats, telèfons, dutxes, lavabos, lloguers, quioscs/balnearis, zones de submarinisme o esportives, escars, etc.

- Pals de banderes: per a banderes de senyalització i per a banderes blaves.

- Torres i llocs de vigilància.

- Catalogació de la platja.

- Coordinador del servei de platges.

- Supervisor de la platja.

- Tècnic redactor del Pla de salvament.

- Prestatari del servei públic de salvament.

21.1 Gestió municipal

21.2 Concessionari

b) Capítol II. Anàlisi de riscos i elements vulnerables

Descripció dels principals elements de risc que es trobin tant a la platja com a l'entorn i que circumstancialment la puguin afectar. Cal tenir en compte, almenys, la configuració de la platja, els canvis bruscs de profunditat, les marees, els corrents, les ones, els vents, el tipus d'ús, el grau d'utilització, les activitats de risc, els comportaments i les poblacions o els grups més vulnerables.

Cal fer una descripció dels principals elements vulnerables previsible amb indicació expressa de l'existència de zones d'assistència de persones amb discapacitat, com també altres elements que es puguin veure afectats pels riscos.

1. Entorn

1.1 Urbà

1.2 Industrial

1.3 Natural

2. Accessibilitat

2.1 Vianants

2.2 Discapacitats

2.3 Vehicles d'emergència

2.4 Embarcacions de rescat

2.5 Heliports provisionals

3. Tipologia dels usuaris

3.1 Procedència

3.2 Tipologia social

3.3 Grups de major vulnerabilitat

4. Morfologia

4.1 Platges arenoses

4.2 Platges rocoses

5. Riscos ambientals

5.1 Topografia

5.2 Corrents

5.3 Marees

5.4 Onatge

5.5 Vent

5.6 Climatologia

6. Instal·lacions

6.1 Terrestres

6.1.1 Ports

6.1.2 Espigons

6.1.3 Instal·lacions esportives

6.1.4 Àrees recreatives

6.1.5 Serveis de restauració

6.1.6 Lloguers

6.1.7 Serveis higienicosanitaris (dutxes, aigua potable i lavabos)

6.1.8 Telèfons públics

6.1.9 Papereres

6.2 Aquàtiques

6.2.1 Ancoratges

6.2.2 Embarcacions

6.2.3 Illots

6.2.4 Emissaris

c) Capítol III. Mitjans humans i materials

1. Torns

1.1 Ordinari

1.2 Extraordinari

2. Equips d'intervenció

2.1 Primera fase

2.1.1 Socorrista

2.1.2 Personal de platja

2.2 Segona fase

2.2.1 Socorristes de suport

2.2.2 Supervisor

2.2.3 Personal sanitari

2.2.4 Protecció civil

2.2.5 Cossos de seguretat

2.3 Tercera fase

2.3.1 Transport sanitari

2.3.1.1 Terrestre

2.3.1.2 Aeri

2.3.2 Centres d'assistència sanitària avançada

3. Instal·lacions fixes

3.1 Base d'operacions

3.2 Lloc de primers auxilis

3.3 Lloc/Torre de vigilància

4. Informació

4.1 Banderes

4.2 Cartells informatius

5. Abalisament

5.1 Terrestre

5.2 Aquàtic

6. Comunicació

6.1 Xiulets

6.2 Telèfons

6.2.1 Mòbils

6.2.2 Fixos

6.3 Ràdios

6.3.1 Portàtils

6.3.2 Fixos

6.4 Megàfons

6.4.1 Portàtils

6.4.2 Fixos

6.5 Banderoles

6.6 Llums

6.6.1 Portàtils

6.6.2 Fixos

6.7 Pirotecnia

6.7.1 Bengales

6.7.2 Pots de fum

7. Vigilància

7.1. Equipaments òptics

8. Intervenció

8.1. Material de rescat

8.1.1. Taules de rescat

8.1.2. Cèrcols salvavides

8.1.3. Tubs de rescat

8.1.4. Cordes de rescat

8.1.5. Armilla salvavides

8.1.6. Equip de rescat subaquàtic

8.2. Embarcacions

8.2.1. Pneumàtiques

8.2.2. Rígides

8.2.3. Motos aquàtiques

8.3. Vehicles

9. Auxili

9.1. Farmacioles

9.1.1. Portàtils

9.1.2. Fixes

9.2. Desfibril·ladors

9.3. Oxigenoteràpia

9.3.1. Portàtil

9.3.2. Fixa

9.4. Mobilització

9.4.1. Lliteres

9.4.2. Cadires

9.5. Immobilització

9.5.1. Lliteres d'immobilització

9.5.2. Immobilitzadors cervicals

9.5.3. Fèrules d'immobilització

d) Capítol IV. Organització de la resposta

Aquest capítol ha de contenir, com a mínim, les indicacions següents:

- S'ha d'indicar el sistema d'alerta, les tàctiques operatives de vigilància a les torres i els llocs de vigilància, de prestació de primers auxilis a la platja i intervencions aquàtiques; com també la coordinació existent entre els serveis d'emergència amb indicació expressa de l'existència d'un centre de comandament.

- Cal definir els protocols de salvament configurats pels diferents procediments que s'han de dur a terme com a resposta a una situació anòmla o bé davant un incident o una emergència, i cal indicar les persones que hi intervenen, la funció i la ubicació; així mateix, cal detallar la forma de transmissió de l'alarma una vegada produïda.

- S'ha de reflectir la reordenació de l'equip humà per restablir la vigilància del servei malgrat l'emergència.

- S'ha d'indicar detalladament l'abalisament, el lloc d'ubicació de cartells informatius, els llocs i les torres de vigilància i l'equipament de salvament.

- Cal especificar les recomanacions que s'hagin d'exposar al públic o als usuaris i la ubicació, com també les senyalitzacions preventives i informatives que es considerin oportunes.

- S'ha d'assenyalar la distància a centres assistencials i/o isòcrones d'assistència en suport vital avançat.

1. Vigilància

1.1. Zones de vigilància

Els socorristes no només han de considerar totes les àrees de l'aigua, de la platja i d'instal·lacions relacionades. Han d'assumir àrees en què se'ls pugui requerir. Aquestes àrees inclouen les zones primàries, secundàries i terciàries.

1.1.1. Zona primària

L'aigua és la principal responsabilitat del socorrista. La zona primària per a cada socorrista és l'àrea de l'aigua de la qual és responsable. Aquesta zona augmenta automàticament quan els socorristes de llocs adjacents estan donant una resposta o el seu lloc és tancat.

1.1.2. Zona secundària

Aquesta àrea inclou generalment l'aigua adjacent, incloent-hi la zona pri-

mària d'altres socorristes de la platja i de les àrees immediatament adjacents.

1.1.3. Zona terciària

Generalment, la zona terciària inclou la resta de les àrees en el radi d'acció visual del socorrista.

1.2. Reconeixement de víctimes

1.3. Reconeixement de zones de risc

1.4. Reconeixement de situacions de risc

Sistemes operatius (SO)

El sistema se subdividirà en diversos fronts operatius en funció de les activitats preventives, de vigilància o salvament.

2.1. SO de vigilància en punts elevats

2.2. SO de vigilància a peu de platja

2.3. SO de prestació de primers auxilis

2.3.1. En llocs de primers auxilis

2.3.2. A la platja

2.3.3. Fora de la platja

2.4. SO d'intervenció aquàtica

2.4.1. Per mitjà de socorristes

2.4.2. Per mitjà d'embarcacions de rescat

2.4.3. Per mitjà d'embarcacions majors

2.5. SO d'atenció avançada

2.6. SO de comunicacions

2.6.1. Comunicacions acústiques

2.6.2. Comunicacions visuals

2.6.3. Radiocomunicacions

2.6.4. Telecomunicacions

2.7. Relleu i rotació de socorristes

2.8. Avisos als usuaris

Classificació de les emergències

Segons la gravetat es classifiquen en funció del nivell d'activació de la cadena de rescat en:

3.1. S1

És l'accident lleu que el personal de primer nivell (socorrista i personal de platja) pot solucionar amb els mitjans assignats a la seva zona de forma senzilla i ràpida.

3.2. S2

És l'accident que per ser solucionat requereix l'actuació del personal de segon nivell (socorristes de suport, supervisor, personal sanitari i cossos de seguretat).

3.3. S3

És l'accident que per la gravetat requereix, a més del personal mobilitzable en el nivell anterior, el personal de tercer nivell (transport sanitari a un centre d'assistència sanitària avançada).

3.4. S4

És la situació generada en cas de múltiples emergències a la platja, greu risc per als usuaris, catàstrofe o calamitat pública. Cal establir un marc orgànic funcional i els mecanismes que permetin la mobilització de recursos humans i materials, externs al servei de salvament de la platja, necessaris per a la protecció de persones i béns i la coordinació amb els mitjans propis del servei, mitjançant el que disposa el procediment d'emergències i evacuació.

Factors de risc

S'han d'enunciar els factors de risc més importants que defineixen la situació d'emergència i que puguin necessitar diferents accions per controlar-los.

Com a mínim s'han de tenir en compte les situacions següents:

4.1. Ofegaments

4.2. Parada cardíaca

4.3. Possibles lesions cervicals

4.4. Evacuació general o parcial

4.5. Fenòmens meteorològics adversos

4.6. Qualitat de les aigües

4.7. Qualitat de l'arena

4.8. Organismes aquàtics perillosos

- 4.9. Persona extraviada
- 4.10. Accidents d'embarcacions
- 4.11. Pertorbacions de l'ordre públic

Sistemes d'acció d'emergències (SAE)

L'objectiu del SAE és organitzar la resposta coordinada de tots els membres dels equips d'intervenció en el menor temps possible, per actuar de la forma més efectiva en situacions d'emergència. El SAE ha d'incloure, com a mínim, els procediments següents:

- 5.1. Procediment de comunicacions
- 5.2. Procediment de canvi de color de bandera
- 5.3. Procediment d'alerta
- 5.4. Procediment d'intervenció/actuació
 - 5.4.1. En assistències
 - 5.4.2. En rescats aquàtics
 - 5.4.2.1. Víctimes conscients
 - 5.4.2.2. Múltiples víctimes
 - 5.4.2.3. Víctimes inconscients
 - 5.4.2.4. Víctimes amb possible lesió cervical
 - 5.4.3. En primers auxilis
- 5.5. Procediment de suport

e) Capítol V. Procediment d'emergència i evacuació

En cas de les possibles situacions de múltiples emergències a la platja, de greu risc per als usuaris, de catàstrofe o calamitat pública, cal establir un marc orgànic funcional i els mecanismes que permetin la mobilització de recursos humans i materials, externs al servei de salvament de la platja, necessaris per protegir les persones i els béns, i la coordinació amb els mitjans propis del servei.

Amb l'objectiu de donar una resposta eficaç a aquest tipus de situacions, el coordinador del servei de platja ha d'elaborar un catàleg de recursos disponibles i mobilitzables, propis o aliens al municipi afectat, que servirà de base al SEIB-112 per elaborar el protocol operatiu corresponent.

En el cas que el municipi a què pertanyi la platja tenguí un pla municipal de protecció civil, aquest catàleg de recursos ha de respondre fidelment al que disposi aquest Pla.

f) Capítol VI. Implantació i manteniment

S'han d'especificar la programació i el contingut de les sessions de formació i entrenament del personal de salvament i les activitats de difusió, l'avaluació i les revisions del Pla de salvament que s'hagin de fer.

1. Responsabilitat

Es responsabilitza els ajuntaments respectius de la implantació i actualització dels plans de salvament a les platges.

2. Organització

L'ajuntament titular de la platja pot assumir o contractar la prestació del servei públic de salvament a les platges. En tot cas, per dimensionar l'equip humà necessari en funció del risc, s'han de seguir els criteris que estableix aquest Decret.

3. Mitjans materials

Els mitjans materials s'han de sotmetre a les revisions de manteniment i ús establertes en les disposicions legals o reglamentàries vigents, i també les que estableixi el fabricant i/o distribuïdor. Aquestes operacions han de quedar reflectides en el llibre de registre d'activitats.

4. Mitjans humans

S'han de dur a terme reunions informatives a les quals han d'assistir tots els membres de l'equip de salvament de la platja, en què s'explicarà el Pla de salvament i es lliurarà a cada un fitxes amb les consignes d'actuació. Aquestes reunions s'han de reflectir en el llibre de registre d'activitats. Així mateix, cal documentar el lliurament de fitxes.

Les consignes generals s'han de referir almenys a:

- Les mesures d'autoprotecció, seguretat personal i prevenció de riscos laborals.
- La identificació dels riscos associats a la platja.
- Les mesures de prevenció que cal adoptar per evitar les causes que puguin originar una emergència.
- Els mitjans materials disponibles.

- L'organització del servei públic de salvament.
- Les funcions i responsabilitats del socorrista.
- Els protocols i plans d'emergència establerts.

5. Simulacres

Almenys una vegada l'any, en període de màxima afluència, s'ha de fer un simulacre d'emergència general, del qual es deduiran les conclusions precises encaminades a aconseguir una major efectivitat i millora del Pla. Caldrà adjuntar una acta del simulacre i les conclusions al llibre de registre d'activitats.

S'ha de comunicar amb antelació a la direcció general competent en matèria d'emergències la programació del simulacre.

6. Investigació de sinistres

Si es produeix una emergència a la platja a conseqüència de la qual es produeixen víctimes mortals, se n'investigaran les causes, s'analitzarà el comportament de les persones i els equips d'intervenció i s'adoptaran les mesures correctores necessàries per intentar evitar que es pugui repetir.

Aquesta investigació s'ha de concretar en un informe que ha d'elaborar el coordinador del servei de platges, el qual l'ha de trametre a la Direcció General d'Emergències de la comunitat autònoma de les Illes Balears en un termini màxim de cinc dies després del sinistre.

7. Memòria anual

Anualment el coordinador del servei de platges ha d'elaborar una memòria de cada platja. Les conclusions obtingudes de l'anàlisi i l'estudi de les incidències anuals serviran per millorar el Pla de salvament.

8. Manteniment d'equips i instal·lacions

g) Capítol VII. Llibre de registre d'activitats

Amb la finalitat de reflectir l'activitat de cada platja, hi ha d'haver un llibre de registre en què s'han d'anotar almenys els aspectes següents:

- * equip humà de servei
- * incidències en el servei i estat de les banderes
- * intervencions efectuades
- * resultats de la inspecció diària d'equips i instal·lacions
- * operacions de manteniment de mitjans materials

h) Capítol VIII. Annexos

Cal recollir la documentació que formi el Pla de salvament, com ara plànols a escala 1:5.000, en què es representin les vies d'accés i evacuació, les recomanacions, les fitxes de verificació i tots els aspectes que complementin i il·lustrin el contingut del Pla.

Article 8 Registre de Tècnics Competents

1. Es crea, dependent de la conselleria competent en matèria d'emergències, el Registre de Tècnics Competents per elaborar els plans de salvament a les platges.

2. Per elaborar els plans de salvament a què fa referència aquest Decret cal que els tècnics competents enumerats en l'article següent estiguin inscrits en el Registre, inscripció que es farà mitjançant una resolució del director general competent en matèria d'emergències.

Article 9 Tècnics acreditats

Han de formular el Pla de salvament a les platges tècnics degudament acreditats.

1. Es consideraran tècnics acreditats, als efectes d'aquest Decret, els qui estiguin inscrits en el Registre al qual es refereix l'article anterior i que, a més, compleixin els requisits exigits en algun dels apartats següents:

- a) Tenir una titulació universitària de grau mitjà o superior i haver superat el curs específic de formació acreditat per l'Escola Balear d'Administració Pública (EBAP).
- b) Tenir el títol de tècnic superior en prevenció de riscos laborals.

2. Les característiques generals del curs específic de formació són les que determina l'annex III.

Article 10 Responsabilitat

Es responsabilitza el tècnic competent de l'adequació del Pla de salvament a les platges al que estableix aquest Decret, i els ajuntaments corresponents de la implantació i l'actualització del Pla.

Article 11

Registre General de Plans de Salvament a les Platges

1. Es crea, a la conselleria competent en matèria d'emergències, el Registre General de Plans de Salvament a les Platges.

2. Als efectes del que preveu el punt anterior, els ajuntaments han de presentar tres exemplars del Pla aprovat per l'òrgan competent de l'ajuntament en suport informàtic (format PDF), gràfic i escrit, que s'inscriurà al Registre General de Plans de Salvament. Una de les còpies quedarà a la Direcció General d'Emergències, una altra còpia es retornarà degudament segellada a l'ajuntament i la tercera es trametrà a la Demarcació de Costes de les Illes Balears.

Article 12

Elements d'informació i identificació de la seguretat de la platja

1. Totes les platges, sigui quin sigui el risc, han de disposar d'elements d'informació o identificació de les condicions de seguretat de la platja segons correspongui al risc que tenguin.

2. Aquests elements consistiran en banderes d'identificació i cartells informatius, i és responsabilitat de l'ajuntament corresponent la dotació d'aquests elements.

Article 13

Banderes d'identificació

1. Les diferents condicions de seguretat per al bany a les platges o a les zones de bany s'han d'identificar mitjançant banderes, que poden ser de caràcter general o complementàries, que ampliarien o delimitarien la informació respecte als riscos específics de què es tracti.

2. Les platges tindran associada la bandera corresponent al nivell de seguretat del moment, i per modificar-les es tindran en compte les circumstàncies diàries de les condicions de la mar, els corrents, la meteorologia o les circumstàncies extraordinàries que es presentin, la contaminació biològica, química i tots els riscos que puguin posar en perill la seguretat de les persones.

3. Les banderes han de ser de diferents colors amb forma rectangular mínima d'1,5 metres de llarg per un metre d'ample, i s'han de col·locar en totes les platges en què hi hagi servei de salvament.

S'han de col·locar a la cúspide d'un pal d'almenys tres metres d'altura i en tot cas perfectament visibles des de tots els accessos a les platges i a una distància màxima entre banderes de 800 metres.

4. Els colors, el significat i els criteris d'utilització de les banderes són els que es detallen a continuació, i el risc s'entén, als efectes d'aplicació d'aquests criteris, com a condició de seguretat del moment:

a) Vermell: s'hi prohibeix el bany.

S'ha d'utilitzar sempre que el bany comporti un greu risc per a la vida o la salut de les persones, perquè les condicions de la mar siguin desfavorables o bé perquè hi hagi animals, elements flotants, contaminació o altres circumstàncies.

b) Groc: s'hi permet el bany amb limitacions.

S'han d'adoptar les mesures de seguretat que en cada cas es considerin adequades.

S'ha d'utilitzar quan les condicions de la mar puguin originar un perill per al bany, o bé quan hi hagi animals, elements flotants, contaminació o altres circumstàncies que suposin un risc per a la salut de les persones.

c) Verd: s'hi permet el bany.

El bany es pot dur a terme sense adoptar mesures especials diferents de les de la protecció personal.

Això no obstant, es recomana especial precaució a les zones on el banyista no pugui romandre tocant fons i amb el cap fora de l'aigua.

5. Les formes, els colors, el significat i els criteris d'utilització de les banderes complementàries són els que s'indiquen a l'annex IV.

Article 14

Cartells informatius

1. En totes les platges hi ha d'haver cartells informatius en què es prevegi la informació relativa a les mesures d'autoprotecció i del servei públic de salvament de la platja.

2. Els cartells han de contenir, almenys, els aspectes següents:

- descripció gràfica de la platja;
- expressió de la zona de bany vigilat;
- banderes i significat;
- localització dels llocs de vigilància i de socors;
- èpoques i horaris del servei públic de salvament;
- indicació del número de telèfon 112 d'emergència, com també la ubicació del telèfon públic més pròxim;
- número de catàleg de la platja i símbol de catalogació.

3. Els cartells informatius han de ser del tipus que especifica l'annex V i s'han d'ubicar en llocs visibles, especialment en tots els accessos a les platges, en què cal senyalitzar les zones de perill en què hi hagi riscos afegits de caràcter permanent o freqüent, com ara corrents forts i canvis bruscs de profunditat.

Article 15

Abalisament

Amb la finalitat de delimitar la zona de bany vigilada i la independència de la de l'ús per a activitats nauticoesportives, les platges de risc mitjà i alt han de disposar d'un sistema d'abalisament específic quan coexisteixin simultàniament embarcacions i banyistes, d'acord amb el que disposa la Llei 27/1992, de 24 de novembre, de ports de l'Estat i de la Marina Mercant, i el Reial decret 1246/1995, de 14 de juliol, que regula la constitució i la creació de les capitànies marítimes.

Article 16

Sistemes d'avís i comunicats

Les platges de risc alt i en proporció amb l'extensió que tenguin s'han de dotar d'un sistema d'avís i comunicació sonor destinat a transmetre avisos de prevenció, avisos urgents i casos d'emergència.

Article 17

Servei públic de salvament

1. A les platges de risc mitjà i alt hi ha d'haver un servei públic de salvament, que ha d'estar constituït pel conjunt dels equips humans i mitjans materials, com també per totes les mesures organitzatives, de planificació i operatives de seguretat i protecció que preveu el Pla de salvament a les platges.

El servei de salvament seleccionat per l'ajuntament ha d'estar inscrit al Registre de Serveis d'Urgències i Emergències, segons el que disposa el Decret 8/2004, de 23 de gener, pel qual es despleguen determinats aspectes de la Llei d'ordenació d'emergències a les Illes Balears.

2. Les funcions del servei públic de salvament, a més de les que preveu la Llei 2/1998, de 13 de març, d'ordenació d'emergències de les Illes Balears, són les següents:

a) Efectuar la vigilància contínua de la zona de bany, l'auxili i el salvament de persones, béns i medi ambient.

b) Realitzar les accions i prendre les mesures preventives necessàries per garantir la seguretat dels banyistes i la prevenció d'accidents i incidents a les platges.

c) Gestionar l'aplicació dels elements i les mesures de seguretat de què estigui dotada la platja.

d) Vetllar per la conservació dels senyals i del material destinat a la prevenció d'accidents, seguretat, vigilància, socors i transport d'accidentats.

e) Efectuar les gestions oportunes perquè l'organisme competent, a la major brevetat possible, faci respectar la prohibició que les embarcacions amb motor i practicants de surf de vela, esquí aquàtic o d'altres activitats semblants circulin de forma il·legal o posant en perill els usuaris que es trobin a les zones de bany, i la prescripció que facin les entrades i sortides pels llocs destinats a aquest efecte.

f) Efectuar les gestions oportunes perquè l'organisme competent en cada matèria mantengui la zona destinada al bany totalment lliure d'animals i objectes que puguin representar perill per als usuaris.

g) Informar els usuaris en els casos en què facin activitats que resultin perilloses o molestes, i avisar les autoritats competents en els casos en què aquestes activitats no cessin.

h) Implantar el Pla de salvament a les platges sota la supervisió del coordinador de platges.

Article 18

Equip humà

1. Formen part del servei públic de salvament el personal que així deter-

mini el Pla de salvament, que ha de disposar d'efectius personals adequats a l'extensió i a l'afluència d'usuaris, d'acord amb l'annex VI.

2. A les platges vigilades, l'equip humà del servei públic de salvament ha d'estar integrat per les persones següents:

a) Supervisor de platja: és el responsable de dirigir i coordinar les funcions de l'equip humà i els recursos materials integrats als serveis d'auxili i salvament, a la platja del municipi que se li hagi assignat. Ha d'estar acreditat com a socorrista d'activitats aquàtiques, d'acord amb el que estableix l'annex III.

b) Socorrista d'activitats aquàtiques (SAA): és la persona encarregada de dur a terme les funcions de prevenció, vigilància, auxili i salvament com també les que amb caràcter general s'assignen al servei de salvament indicat en l'article anterior. Ha d'estar acreditat d'acord amb el que estableix l'annex III.

c) Hi pot haver més personal per a tasques de suport als esmentats abans.

Article 19

Equipament material

El servei públic de salvament a les platges ha de disposar de les instal·lacions, el material, l'equipament, els sistemes de comunicació i les embarcacions de salvament que li correspongui segons els criteris que determina l'annex VII.

Article 20

Horaris de prestació dels serveis

1. A les platges en què hi hagi servei públic de salvament, els horaris que amb caràcter general tindrà cada temporada s'han d'adequar a les particularitats de l'entorn, les condicions climatològiques i la temporada de l'any natural amb afectació turística.

2. Els horaris de servei mínim per a cada temporada han de ser els següents:

a) Per a la temporada alta, almenys des de les 10 hores fins a les 18 hores.

b) Per a la temporada mitjana, almenys des de les 11 hores fins a les 17 hores.

c) Per a la temporada baixa, es recomana des de les 12 hores fins a les 16 hores.

3. Cada ajuntament ha d'establir durant el primer mes de l'any natural el període de temps afectat per cada temporada, i n'ha d'informar el centre directiu amb competències en matèria d'atenció d'emergències de l'Administració pública de la comunitat autònoma.

Article 21

Coordinador del servei de platges

Es crea la figura del coordinador del servei de platges. S'encarregarà de la implantació del Pla de salvament, de la supervisió dels procediments d'actuació davant l'emergència a les platges de risc baix. A més, li correspon elaborar i elevar a l'ajuntament la proposta de catalogació de les platges del municipi. Ha d'estar acreditat d'acord amb el que estableix l'annex III, i l'ha de designar el batle del municipi.

Capítol III

Control i avaluació de la seguretat a les platges

Article 22

Tasca inspectora

1. Correspon a l'ajuntament de cada municipi exercir les competències d'inspecció i control, vigilat l'observança de les normes i instruccions dictades per l'Administració de l'Estat o de la Comunitat Autònoma sobre salvament i seguretat de les vides humanes, segons s'estableix a l'article 115 d) de la Llei 22/1988, de costes. Específicament, correspon als serveis de prevenció i extinció d'incendis i salvaments municipals existents les facultats d'inspecció del compliment de la normativa en vigor en matèria de prevenció de riscos existents a les platges i zones de bany, segons estableix l'article 12.1 de la Llei 2/19978, de 13 de març, d'ordenació d'emergències a les Illes Balears així com al consell insular respectiu exercir les competències d'inspecció i de control, segons el que estableix l'article 115.d de la Llei 22/1988, de costes en relació amb el 12.1 de la Llei 2/1998, de 13 de març, d'ordenació general d'emergències a les Illes Balears.

2. Els consells insular, mitjançant els serveis de prevenció i extinció d'incendis i salvaments de caràcter insular tendran les mateixes facultats inspectores recollides per als municipals en el darrer incís de l'apartat anterior, segons disposa l'article 12 de la Llei 2/1998, de 13 de març, d'ordenació general d'e-

mergències a les Illes Balears.

3. Això no obstant, i sempre que l'administració actuant no disposi de personal tècnic competent per dur a terme la tasca inspectora que es requereix, pot sol·licitar la cooperació tècnica i el suport necessari al centre directiu amb competència en matèria d'atenció d'emergències de l'Administració pública de la comunitat autònoma de les Illes Balears (article 7.6 de la Llei 2/1998, de 13 de març, d'ordenació d'emergències).

4. El centre directiu competent en matèria d'emergències de l'Administració autonòmica, mitjançant el servei corresponent, pot inspeccionar l'adequació de les mesures adoptades als criteris d'aquest Decret. El resultat d'aquestes inspeccions s'ha de notificar a l'autoritat municipal competent.

Capítol IV

Mesures de coordinació operativa

Article 23

Intervenció en incidents i accidents

1. Quan en un determinat incident a la platja es necessiti la intervenció de mitjans de seguretat o atenció d'emergències, aliens als que preveu el Pla de salvament a les platges, a l'efecte d'efectuar la coordinació oportuna, la sol·licitud s'ha de fer exclusivament al Centre Coordinador d'Emergències SEIB 112, de l'Administració pública de la comunitat autònoma, que activarà els recursos corresponents.

2. S'ha d'informar el Centre Coordinador d'Emergències SEIB 112 de qualsevol incident o accident que tinguin lloc a la platja en què perilli la vida de les persones.

Article 24

Memòria anual

Anualment el coordinador del servei de platges ha d'elaborar una memòria de cada platja. Les conclusions obtingudes de l'anàlisi i l'estudi de les incidències anuals ha de servir per millorar el Pla de salvament en les catalogades com a de risc mitjà i alt i el procediment d'emergència i evacuació a les catalogades com a de risc baix.

La direcció general competent en matèria d'emergències ha de facilitar a cada municipi un imprès en suport informàtic que ha d'emplenar el coordinador del servei de platges per a cada platja catalogada i que ha de trametre anualment a la direcció general competent en matèria d'emergències abans del 31 de desembre de cada any. La informació necessària per emplenar aquest imprès ha de figurar a la memòria anual corresponent.

Disposició addicional primera

Extensió de les normes per a la prevenció d'accidents

El que estableix aquest Decret, en prevenció d'accidents i sobre organització del servei públic de salvament, es pot estendre a altres zones de les costes quan les circumstàncies concurrents així ho aconsellin.

Disposició addicional segona

Exercici d'autoritat

El personal assignat al servei de salvament ha de requerir l'auxili d'agents de l'autoritat adscrits a algun dels cossos de policia existents a la nostra comunitat per executar accions que impliquin l'exercici d'autoritat.

Disposició addicional tercera

Homologació de l'equipament material

Prèviament a la posada en marxa del servei públic de salvament de platges, el servei competent de la Direcció General d'Emergències ha d'homologar l'equipament material que preveu l'annex VII d'aquest Decret.

En el supòsit que aquest material tinguin la marca CE, no serà necessària l'homologació de la Direcció General d'Emergències, que es limitarà a constatar aquesta circumstància.

Si la marca CE de categoria de l'equip requereix que s'hi adjunti l'acreditació d'un organisme autoritzat, caldrà documentar aquest requisit.

Disposició addicional quarta

Concurrència territorial

En el supòsit que una platja es trobi en l'àmbit territorial de més d'un ajuntament, tant els procediments d'emergència i evacuació com els plans de salvament de cada un dels municipis afectats s'han d'elaborar per cada un d'ells respecte a la porció del seu terme municipal, però tenint en compte les característiques existents en tota l'extensió de la platja, per tal de facilitar una resposta

harmònica, eficaç i equilibrada dels serveis de salvament implicats.

Disposició transitòria primera

Terminis per al registre i l'homologació de catàlegs i plans de salvament

Els catàlegs a què fa referència aquest Decret s'han de trametre a la direcció general competent en matèria d'emergències en un termini màxim de 3 mesos comptadors des de l'endemà de l'entrada en vigor d'aquesta norma.

D'altra banda, aquells ajuntaments obligats a fer-ho han de trametre a la direcció general competent en matèria d'emergències els plans de salvament en el termini de 3 mesos comptadors des de la data del registre del catàleg respectiu.

Disposició transitòria segona

Homologació de títols

En la mesura que no s'acrediti l'equip humà, el personal que disposi del títol de socorrista d'activitats aquàtiques tindrà un termini d'1 any per homologar les titulacions.

Disposició derogatòria

Queden derogades les disposicions d'àmbit autonòmic de rang igual o inferior que s'oposin a aquest Decret.

Disposició final primera

Es faculta el conseller competent en matèria d'emergències de la comunitat autònoma de les Illes Balears perquè dicti les disposicions necessàries en l'àmbit de les seves competències per desplegar i executar aquest Decret, com també per adequar-ne i modificar-ne els annexos.

Disposició final segona

Aquest Decret entra en vigor l'endemà d'haver-se publicat en el Butlletí Oficial de les Illes Balears.

Palma, 14 de gener de 2005

EL PRESIDENT

Jaume Matas Palou

El conseller d'Interior

José María Rodríguez Barberá

ANNEX I

CRITERIS PER CATALOGAR LES PLATGES

Per tal d'establir diferents mesures mínimes de seguretat i protecció, les platges s'han de catalogar de la manera següent:

a) Platges de risc baix: aquelles la classificació del risc de les quals sigui baixa.

Simbologia: un cercle salvavides de color taronja.

b) Platges de risc mitjà: aquelles la classificació del risc de les quals sigui mitjà.

Simbologia: dos cercles salvavides de color taronja.

c) Platges de risc alt: aquelles la classificació del risc de les quals sigui alt.

Simbologia: tres cercles salvavides de color taronja.

ANNEX II

CRITERIS PER CLASSIFICAR EL RISC

Per classificar el risc a les platges s'han de seguir els criteris següents:

a) Afluència de persones en les dates de màxima concurrència.

b) Històric d'incidències registrades.

c) Nuclis de població propers.

d) Condicions habituals de la mar.

e) Característiques físiques i entorn de la platja.

f) Activitats esportives i d'esbarjo que s'hi duen a terme.

g) Abalisament en zones de bany.

1. Realització del càlcul per a la classificació

a) Base general de càlcul

La base general per al càlcul del risc s'ha de prendre en funció de l'afluència de públic a la platja o als trams de platja iguals o superiors a 500 metres, en les dates de màxim ús anual, calculats amb referència al darrer any al d'entrada en vigor d'aquest Decret i actualitzats quan sigui procedent amb periodicitat anual.

AFLUÈNCIA RISC

Menys de 5 metres quadrats per persona o trams de platja amb un nombre d'usuaris superior a 2.000 en una superfície de 20.000 metres quadrats

ALT

Entre 5 i 30 metres quadrats per persona o trams de platja amb un nombre d'usuaris superior a 350 i inferior a 2.000 en una superfície de 20.000 metres quadrats

MITJÀ

Més de 30 metres quadrats per persona o trams de platja amb un nombre d'usuaris inferior a 350 en una superfície de 20.000 metres quadrats

BAIX

b) Correctors

Per efectuar una classificació adequada del risc s'han de tenir en compte les característiques particulars de les platges de manera que a la classificació presa com a base abans s'hi apliquin una sèrie de correctors que poden modificar el risc inicial calculat.

El tècnic acreditat que formuli el Pla de salvament a les platges ha de calcular aquests correctors justificadament partint dels criteris següents:

- Històric d'incidències registrades: atès el nombre anual d'incidents greus i molt greus. S'entenen com a greus aquells que han posat en perill la vida de les persones o la seva integritat física, i molt greus, aquells incidents amb resultat de mort, considerant els aspectes següents:

Aspectes considerats històric d'incidències registrades	Valoració de perillositat
Quan s'hagin produït un o més incidents molt greus	5
Quan s'hagin produït un o més incidents greus	3

- Nuclis de població propera: atès el nombre d'habitants del municipi, com també els estudis de població flotant que es duguin a terme, el resultat dels quals, a l'efecte de l'aplicació dels correctors, es consideraran com a habitants del municipi:

Aspectes considerats nuclis de població propera	Valoració de perillositat
Més de 100.000 habitants	5
Entre 20.000 i 100.000 habitants	3
Entre 5.000 i 20.000 habitants	1

- Condicions habituals de la mar: atesa l'existència de les condicions d'onatge i l'existència de corrents marins que puguin afectar la seguretat dels usuaris:

Aspectes considerats condicions habituals de la mar	Valoració de perillositat
Hi ha habitualment ones d'alçària superior a 0,5 metres, corrents o turbulències	5
Hi ha corrents de marea que poden afectar els banyistes	3

- Característiques físiques i entorn de la platja: cal tenir en compte la repercussió que sobre la seguretat dels usuaris o la resposta a l'emergència pot tenir l'entorn quant a perills afegits i dificultats en les comunicacions, els socors, l'auxili i l'evacuació:

Aspectes considerats característiques físiques i entorn de la platja	Valoració de perillositat
Amb perills afegits i difícils vies d'accés i comunicació, només accessible amb mitjans aeris o marítims	5
Amb perills afegits i difícils vies d'accés i comunicació, només accessible amb vehicles tot terreny i/o a peu	3
Amb perills afegits, sense dificultats d'accés i comunicacions	1

- Activitats esportives i d'esbarjo que s'hi duen a terme i existència d'abalisament en zones de bany: cal tenir en compte el risc que suposa la realització d'activitats esportives tant per a les persones que les fan com per als altres usuaris i banyistes de la mateixa platja.

Aspectes considerats activitats esportives i d'esbarjo que s'hi duen a terme i existència d'abalisament en zones de bany	Valoració de perillositat
A la platja coexisteixen activitat nàutica, esportiva i de bany i no hi ha abalisament ni senyalització de sectors esportius	5
A la platja coexisteixen activitat nàutica, esportiva i de bany i disposa d'abalisament i senyalització de sectors esportius	3

c) La fórmula que cal aplicar per calcular la correcció és la mitjana aritmètica dels correctors, és a dir, el resultat de dividir per cinc la suma dels diferents valors parcials dels diferents criteris correctors, amb l'aplicació següent:

- Si la correcció es troba entre 4 i 5 punts, el risc serà alt, amb independència del grau d'afluència de què es tracti.
- Si la correcció es troba entre 3 i 4 punts, ambdós inclusivament, s'augmentarà en un grau la classificació del risc. Si és baix, passarà a mitjà; i si és mitjà, passarà a alt.
- Si la correcció es troba entre 1 i 3 punts, el risc no varia.

ANNEX III ACREDITACIÓ DE L'EQUIP HUMÀ DEL PLA DE SALVAMENT

1. Tècnic acreditat

El curs específic de formació per al tècnic acreditat per formular el Pla de salvament a les platges ha de tenir una durada mínima de 100 hores, distribuïdes en una part teòrica i lectiva i en una altra de pràctica.

La distribució de les hores lectives és la següent:

Legislació aplicable	10%
Organització i gestió de serveis de prevenció, vigilància, auxili i salvament a les platges	20%
Comportament de les persones en cas d'emergència	5%
Evacuació d'emergència	10%
Elaboració de plans de salvament a les platges	35%
Organització d'operatius	20%

El mòdul pràctic del curs consisteix en la presentació d'una memòria l'objecte de la qual s'ha d'ajustar als continguts del curs. Aquesta memòria substituirà un percentatge del nombre total d'hores del curs, que oscil·larà entre el 10% i el 50% d'aquestes hores.

2. Coordinador del servei de platges

El curs específic de formació per al tècnic acreditat com a coordinador de servei per al servei de vigilància, auxili i salvament ha de tenir una durada mínima de 40 hores, distribuïdes en un mòdul teòric i un altre de pràctic.

La distribució de les hores lectives és la següent:

Legislació aplicable	10%
Identificació i catalogació de les platges	20%

Anàlisi de riscos i elements vulnerables	10%
El servei públic de salvament. Equip material i equip humà	20%
Organització de la resposta	20%
Implantació del Pla de salvament	20%

El mòdul pràctic del curs consisteix en la presentació d'una memòria l'objecte de la qual s'ha d'ajustar als continguts del curs. Aquesta memòria substituirà un percentatge del nombre total d'hores del curs, que oscil·larà entre el 10% i el 50% d'aquestes hores.

3. Socorrista d'activitats aquàtiques (SAA)

El curs específic de formació per al tècnic acreditat com a socorrista d'activitats aquàtiques per al servei de vigilància, auxili i salvament ha de tenir una durada mínima de 80 hores.

La distribució del contingut formatiu és la següent:

Conceptes generals i normativa aplicable	2 hores
Psicologia aplicada al socorrista aquàtic	2 hores
Mòdul sanitari	30 hores
Salvament aquàtic	10 hores
Vigilància i prevenció d'accidents	5 hores
Llibre d'activitat	2 hores
Pràctiques de salvament	25 hores
Avaluació	4 hores

4. Impartició de cursos

El curs de socorrista d'activitats aquàtiques l'ha d'impartir la Direcció General d'Emergències mitjançant l'Escola Balear d'Administració Pública o altres organitzacions tant públiques com privades que tinguin l'acreditació específica per impartir-lo. Aquesta acreditació s'obté mitjançant una resolució expressa una vegada inscrites al registre corresponent dependent de la Direcció General d'Emergències.

Els cursos impartits pels centres o les entitats a què es refereix el paràgraf anterior no tindran validesa oficial en l'àmbit de la comunitat autònoma de les Illes Balears fins que no siguin homologats per l'EBAP, que tindrà en compte a aquests efectes el pla de formació específic en la matèria.

Els cursos formatius corresponents a la categoria de tècnic acreditat i coordinador del servei de platja els ha d'impartir necessàriament la direcció general competent en matèria d'emergències, mitjançant l'EBAP.

ANNEX IV BANDERES COMPLEMENTÀRIES

1. De zonificació d'activitat de la platja

Quadres blancs i negres: de tipus tauler d'escacs.

Senyalitzen l'inici del canal d'accés als sectors esportius en què es fan esports nàutics. La forma ha de ser rectangular i d'un mínim d'un metre d'ample per 1,5 metres de llarg; el quadre ha de ser de 0,50 m per 0,75 m.

2. Lloc sense vigilància

Taronja:

Informa tots els usuaris de la platja que l'equip de salvament no està disponible o no és operatiu perquè ha rebut l'avís que una o més persones s'han extraïat o que s'ha produït una circumstància de gravetat semblant, i avisa tots els usuaris de la platja de la nova situació. La forma ha de ser rectangular d'1 metre d'ample per 1,5 metres de llarg.

S'ha d'ubicar en el/s lloc/s de vigilància en què es produeixi aquesta circumstància.

3. Lloc de socors i primers auxilis

Creu blanca damunt fons vermell:

Assenyalarà la ubicació exacta del lloc de primers auxilis. La creu blanca ha de figurar en el centre de la bandera i ha d'ocupar un 50% de la superfície. La forma de la bandera ha de ser rectangular, d'1 metre d'ample per 1,5 metres de llarg.

ANNEX V CARTELLS INFORMATIUS

A cada platja els cartells han de complir les característiques següents:

- Forma: vertical rectangular, mitjançant un sistema que concordi amb l'entorn.
- Dimensions aproximades: 1 per 1,20 metres.
- Ubicació: als accessos habituals a la platja.
- Color de base: blau fosc amb les inscripcions en color blanc.
- Idiomes: català, espanyol, anglès i altres a criteri de cada ajuntament.
- Contingut:

- nom de la platja
- municipi
- número del catàleg
- significat de les banderes
- plànol / fotografia aèria amb la ubicació d'instal·lacions de seguretat
- horari del servei de vigilància
- telèfon d'emergències 112
- recomanacions gràfiques per evitar riscos

- prohibicions i perills específics (identificats al cartell amb un quadre de color vermell i verd)
- símbol de catalogació

ANNEX VI

CRITERIS PER DIMENSIONAR L'EQUIP HUMÀ EN FUNCIO DEL RISC

A les platges l'equip humà ha de constar, almenys, de les persones següents:

1. Platges de risc baix

A les platges catalogades de risc baix el coordinador del servei ha de determinar, en funció de les circumstàncies concurrents, la presència de l'equip humà necessari.

2. Platges de risc mitjà

A les platges catalogades de risc mitjà, hi ha d'haver, almenys, les persones següents:

- a) un supervisor de platja;
- b) un socorrista d'activitats aquàtiques a cada torre o lloc de vigilància existent;
- c) un socorrista d'activitats aquàtiques per a l'atenció sanitària.

Les funcions del socorrista d'activitats aquàtiques i del supervisor poden ser compatibles, a criteri del coordinador del servei, sempre que es disposi de les acreditacions a què fa referència aquest Decret per exercir ambdues funcions.

3. Platges de risc alt

A les platges catalogades de risc alt hi ha d'haver, almenys, les persones següents:

- a) un supervisor de platja;
- b) un socorrista d'activitats aquàtiques a cada torre o lloc de vigilància existent;
- c) un socorrista d'activitats aquàtiques per a l'atenció sanitària per cada dues torres i com a mínim un socorrista d'activitats aquàtiques si només hi ha una torre.
- d) dos socorristes d'activitats aquàtiques per cada embarcació d'auxili, un dels quals, almenys, ha d'estar degudament acreditat per manejar l'embarcació.

4. Criteri general

a) El socorrista d'activitats aquàtiques ha de romandre alerta a la seva àrea de responsabilitat; a les platges de risc mitjà i alt no pot fer simultàniament cap feina diferent de l'assignada al servei públic de salvament.

b) L'equip humà recomanat ha de constar, almenys, d'un supervisor de platja, un socorrista d'activitats aquàtiques cada 400 metres i a una distància no superior a 20 metres de la línia de la mar i dos socorristes d'activitats aquàtiques per cada embarcació d'auxili (un dels quals ha d'estar acreditat per manejar-la).

c) A les platges de risc alt es recomana que hi hagi una persona llicenciada en medicina i cirurgia i una persona diplomada en infermeria.

ANNEX VII

CRITERIS PER DIMENSIONAR L'EQUIPAMENT MATERIAL EN FUNCIO DEL RISC

1. Platges de risc baix

A les platges catalogades de risc baix, el coordinador del servei ha de determinar, en funció de les circumstàncies concurrents, la composició de l'equipament material necessari.

Això no obstant, en aquelles platges en què no hi hagi equip humà hi ha d'haver, com a mínim, un cartell informatiu que indiqui que es tracta d'una platja no vigilada.

2. Platges de risc mitjà

A les platges catalogades de risc mitjà hi ha d'haver almenys els mitjans següents:

- a) un cartell informatiu per cada accés;
- b) torre o lloc de vigilància;
- c) banderes de senyalització;
- d) una planxa de rescat;

- e) una embarcació d'auxili (és recomanable);
- f) equip de salvament;
- g) una farmaciola de primers auxilis amb les característiques que estableixi l'autoritat competent en matèria de sanitat;
- h) comunicacions;
- i) megafonia.

3. Platges de risc alt

A les platges catalogades de risc alt hi ha d'haver almenys els mitjans següents:

- a) un cartell informatiu per cada accés;
- b) torre de vigilància;
- c) banderes de senyalització;
- d) una planxa de rescat;
- e) una embarcació d'auxili;
- f) equip de salvament;
- g) una lloc de socors i primers auxilis amb les característiques que estableixi la normativa sanitària, en què es recomana que hi hagi una cadira de rodes;
- h) comunicacions;
- i) megafonia.

4. Característiques dels equipaments

a) Comunicacions

Un sistema de radiocomunicació com a enllaç entre el socorrista d'activitats aquàtiques, els llocs de vigilància i primers auxilis, com també un sistema de comunicació directe amb el Centre Coordinador d'Emergències (SEIB112).

b) Embarcacions d'auxili

Vehicle per a desplaçament per la mar, de tipus jet o amb hèlix amb protector o moto aquàtica equipada amb llitera, i dotat de material de rescat, auxili i evacuació, i també d'emissora marina resistent a l'aigua.

c) Llocs o torres de vigilància

Element estàtic que permet en altura la vigilància dels banyistes, amb fàcil accés a l'aigua. Cada lloc o torre de vigilància ha de tenir un radi d'acció de 400 metres, i han d'estar situades a no més de 20 metres de la plenamar, amb l'equipament de vigilància, salvament i socors, com també de radiocomunicacions i megafonia.

El lloc o la torre de vigilància ha d'estar dimensionat de manera que la distància entre el terra i la peça horitzontal del seient del socorrista d'activitats aquàtiques sigui de 2,5 m.

El lloc o la torre de vigilància ha de disposar d'un suport per hissar la bandera de senyalització a l'altura mínima permesa.

En la mesura que sigui possible, els llocs o les torres de vigilància han d'estar ubicats a les proximitats dels accessos a la platja i passarel·les per a persones amb discapacitat.

Cada un dels llocs o les torres de vigilància ha de tenir una farmaciola de primers auxilis portàtil.

d) Lloc de socors i primers auxilis

S'ha de localitzar amb facilitat, en un lloc de fàcil accés, senyalitzat i dotat almenys dels recursos següents:

- equip de radiocomunicacions;
- telèfon d'enllaç amb l'112;
- aigua corrent potable serveis higienicosanitaris i corrent elèctric;
- sala de cures amb farmaciola sanitària, amb instrumental per a urgències mèdiques i medicaments d'urgència amb el contingut i les característiques que dependran de la titulació del responsable del lloc;
- tauler espinal de flotabilitat positiva;
- immobilitzador de coll per a tauler espinal;
- llitera rígida;
- immobilitzador de columna;
- joc de collars ortopèdics i fèrules per a totes les mides;
- material de cures;
- equip d'oxigenoteràpia fix amb dues sortides;
- equip d'oxigenoteràpia portàtil amb respiratori manual de pilota i cànules Guedel de totes les mides, a més d'ampolla d'oxigen de recanvi;
- megàfon.

El lloc de socors i primers auxilis ha d'estar adaptat per a persones amb mobilitat reduïda, especialment la sala de primeres cures i serveis higienicosanitaris, d'acord amb el que disposa la Llei 3/1993, de 4 de maig, per a la millora de l'accessibilitat de la comunitat autònoma de les Illes Balears, com també

el Decret 20/2003, del Reglament per a la supressió de barreres arquitectòniques, a l'annex 2.

D'altra banda, ha de complir els requisits que continguin les disposicions que a aquest efecte dictin o hagin dictat els òrgans administratius competents en matèria de salut pública.

- e) Equipament de salvament
- flotadors de salvament
 - corda guia individual de salvament
 - carrets de salvament
 - aletes i ulleres
 - guardapits salvavides

f) Vestuari

L'ajuntament corresponent ha de determinar el vestuari del personal del servei de salvament. Ateses les condicions ambientals de treball previsibles (temperatura, humitat, radiació solar) i els riscos inherents a l'activitat, el servei de prevenció de riscos laborals de l'empresa concessionària pot especificar les característiques tècniques del vestuari després de fer l'avaluació de riscos laborals dels treballadors afectats. En tot cas, el vestuari ha de complir les característiques tècniques especificades per qualsevol disposició legal i reglamentària que hi sigui aplicable.

S'ha d'ajustar com a mínim als criteris següents:

- Camiseta: transpirable, fàcil d'eixugar. Color de base blanc amb inscripcions en vermell.
- Calçons de bany: transpirables, fàcils d'eixugar i que no impedeixin la realització de moviments en l'execució del salvament. Color de base vermell.
- Calçat: segons el tipus de platja s'emprarà el tipus de calçat que determini el servei de prevenció de riscos laborals corresponent, per evitar en la mesura que es pugui els riscos a causa de talls o altres que puguin sorgir durant la realització d'activitats no pròpiament de salvament.
- Gorra: transpirable o amb aireig adequat. Amb visera o ala circumdant. Color de base blanc amb una inscripció en vermell a la part frontal. La inscripció ha de ser la mateixa que s'ubica a la part posterior de la camiseta i de les dimensions que decideixi cada ajuntament segons les característiques del frontal del model de gorra elegit.

Ha de dur les imatges corporatives que determini cada ajuntament amb la inscripció, almenys a la part posterior de la camiseta, de Socorrista/Lifeguard, en color vermell entre dues circumferències concèntriques també de color vermell de 5 mm de gruix.

Els diàmetres mínims de les circumferències han de ser:

- exterior: 30 cm
- interior: 14 cm

Les lletres emprades han de tenir:

- una altura de 6 cm
- 8 mm de gruix

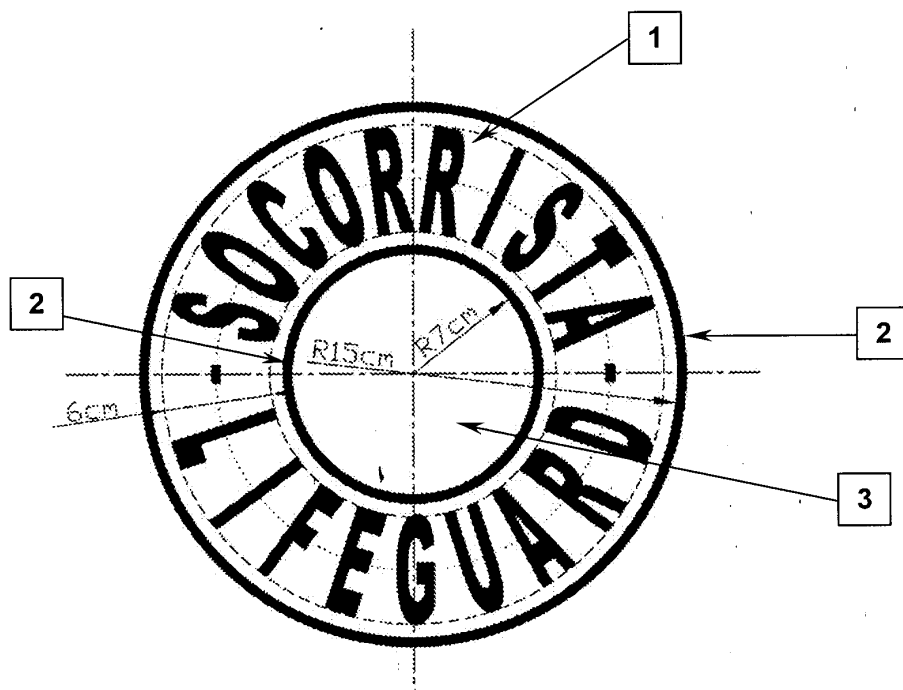
La imatge corporativa i la de l'ajuntament han d'estar inscrites en una superfície quadrada de 10 x 10 cm.

Aquestes imatges s'han de situar en el terç superior davanter de la camiseta.

La de l'ajuntament a l'esquerra i la de l'empresa (que no és obligatori que s'hi inclogui) a la dreta.

EQUIPAMENT DE SOCORRISTA

a) Detall del logotip en camisetes i polos:

1. Inscripció «SOCORRISTA – LIFE GUARD» de color vermell, i lletra Arial de 6 cm d'alçària.
2. Circumferències de 7 i 15 cm de radi, amplària de 5 mm i de color vermell.
3. Fons blanc.

b) Logotip en capells i gorres

Ha de ser igual que el definit a l'apartat a) però de dimensions adequades a la superfície davantera del capell o de la gorra.

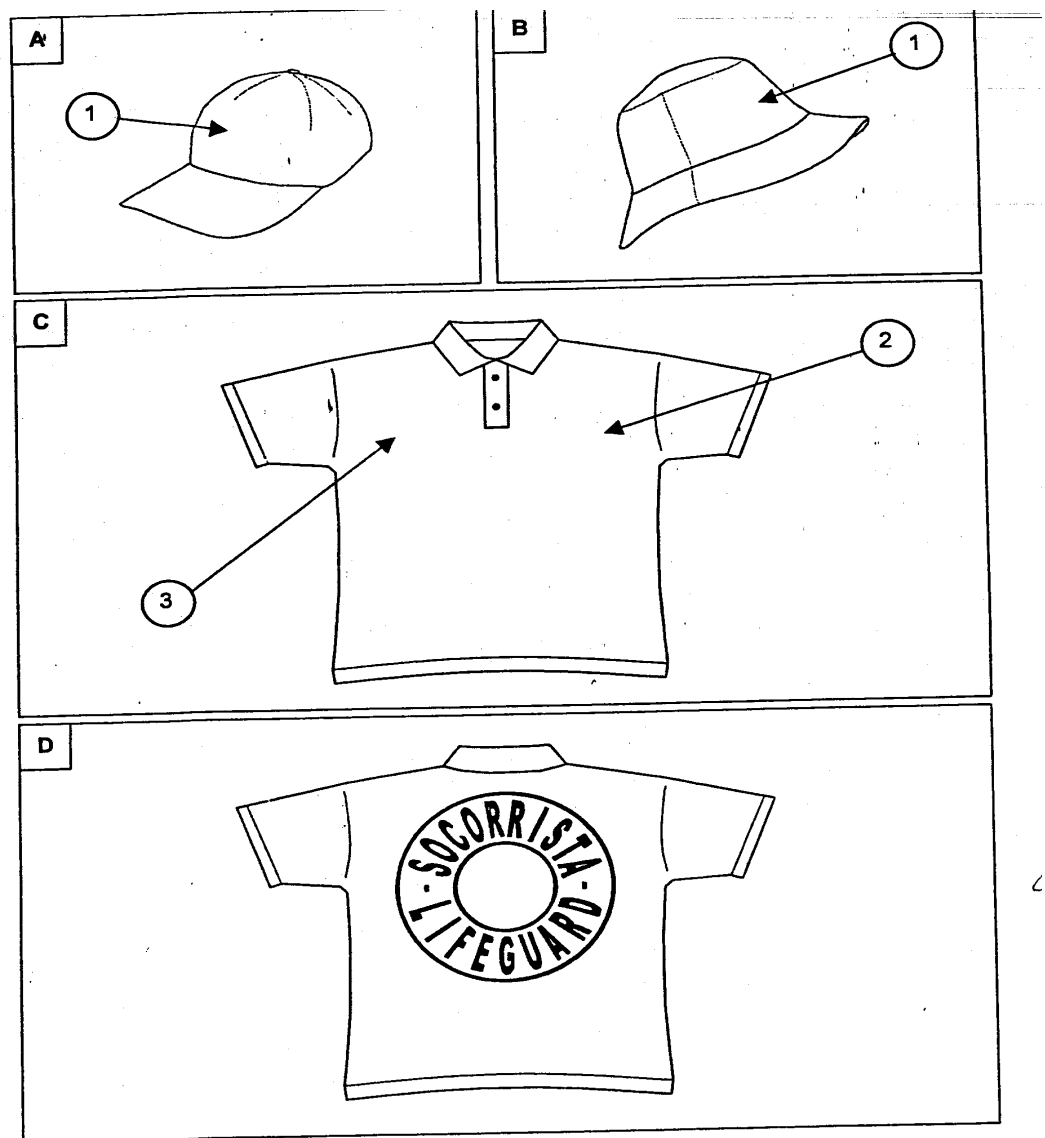
Característiques de l'equipament

L'equipament està compost per:

A, B. Gorra o capell de color vermell amb el logotip de l'apartat a).

C, D. Camiseta o polo de color blanc amb les imatges corporatives de l'ajuntament i de l'empresa, a la part superior esquerra i dreta davantera respectivament, i el logotip amb la inscripció «Socorrista – Lifeguard» de l'apartat a) a la part posterior.

E. Calçons de bany de color vermell, sense inscripcions.

1. Logotip de l'apartat a) de mida proporcional a l'espai de la gorra o del capell.
2. Imatge corporativa de l'ajuntament en una superfície no superior a 10x10 cm².
3. Imatge corporativa de l'empresa en una superfície no superior a 10x10 cm².

1. Inscripció «SOCORRISTA – LIFEGUARD» de color vermell, i lletra Arial de 6 cm d'alçada.
2. Circumferències de 7 i 15 cm de radi, amplària de 5 mm i de color vermell.
3. Fons blanc.

— o —

Num. 622

Decret 1/2005, de 14 de gener, pel qual es determinen les acreditacions, el vestuari i els vehicles que ha d'utilitzar el personal de la Direcció General d'Emergències.

El Decret 8/2003, de 30 de juny, del president de les Illes Balears, pel qual s'estableix l'estructura orgànica bàsica de la Vicepresidència i de les conselleries del Govern de les Illes Balears, estableix, en l'article 2.8, que la Conselleria d'Interior s'estructura en quatre òrgans directius: la Secretaria General, la Direcció General de Funció Pública, la d'Interior i la d'Emergències, i atribueix a aquesta darrera les funcions i competències relatives a ordenació d'emergències, protecció civil i meteorologia. En aquest mateix sentit descriu les competències atribuïdes a la Direcció General d'Emergències l'article 6 del Decret 23/2003, de 17 d'octubre, del president de les Illes Balears, pel qual s'estableix l'estructura orgànica bàsica de la Conselleria d'Interior.

Les competències que corresponen al Govern de les Illes Balears i que s'exerceixen mitjançant la Direcció General d'Emergències venen recollides fonamentalment a la Llei 2/1998, de 13 de març, d'ordenació general d'emergències a les Illes Balears i al Decret 8/2004, de 23 de gener, de desplegament de determinats aspectes de la Llei d'ordenació d'emergències. En l'exercici d'aquestes competències els funcionaris i personal laboral de la Direcció General d'Emergències poden arribar a confluïr, en casos d'urgència i emergència, amb membres de Forces i Cossos de Seguretat de l'Estat i dels serveis d'urgència i emergència recollits a la Llei 2/1998, cadascun d'ells exercint les funcions que els corresponen en virtut de la seva pertinença al cos corresponent. La situació d'anormalitat que provoca una situació d'urgència o emergència fa que sigui necessari poder identificar de la manera més clara possible als membres de cada un dels ens que dirigeixen la urgència o emergència, per tal de saber, en cada moment quines atribucions tenen conferides les persones que intervenen, i no tan sols per facilitar la tasca d'aquestes persones sinó també per protegir amb la major eficàcia possible als ciutadans de la nostra Comunitat.

Per això, aquest Decret regula la uniformitat del vestuari i dels vehicles que utilitza la Direcció General d'Emergències, per facilitar-ne la identificació als ciutadans i altres serveis competents en la matèria.

En consideració a l'abans exposat, a proposta del conseller d'Interior i havent-ho considerat el Consell de Govern a la sessió de dia 14 de gener de 2005

DECRET

Article 1

Objecte

És objecte d'aquest Decret establir els mecanismes d'acreditació del personal dependent de la Direcció General d'Emergències, l'atribució del caràcter d'agents de l'autoritat al seu personal, així com la uniformitat del vestuari i els vehicles que aquest personal utilitzarà en l'exercici de les seves funcions.

Article 2

Acreditació i atribucions

1. Tot el personal, funcionari o laboral, que integra la Direcció General d'Emergències ha de disposar d'una targeta personal identificativa propietat de la Comunitat Autònoma.

2. La persona, les dades identificatives de la qual figuren a la targeta, quedarà facultada per exercir les funcions que la normativa vigent els hi atribueix amb les prerrogatives que s'hi estableixin. En aquest sentit, el cap de Departament, els caps de Servei, el Director de Gestió d'Emergències 'SEIB-112' els caps de Secció, els Tècnics Directors d'Emergències, els Ajudants d'Emergències tendran la consideració d'agents de l'autoritat.

3. El personal de la Direcció General d'Emergències haurà d'estar en possessió d'aquesta targeta identificativa mentre exerciti les seves funcions i haurà de mostrar-la a qui ho sol·liciti per identificar-se com a membre de la Direcció General d'Emergències i així poder exercir les seves funcions.

4. El contingut i les característiques tècniques de la targeta d'identificació

del personal de la Direcció General d'Emergències es descriuen a continuació:

Forma rectangular amb les mesures següents:

Llarg: 85 mil·límetres
Ample: 54 mil·límetres

La presentació, en format vertical, és a dir, el costat més estret queda a la part de baix.

ANVERS:

1. Fons de color blanc.
2. A l'esquerra, una barra vertical amb fons quadriculat en colors blau marí i groc; al centre, una foto digitalitzada.
3. A la part superior central, l'escut de la comunitat autònoma amb els colors oficials i davall la llegenda «Govern de les Illes Balears-Conselleria d'Interior».
4. Al centre de la targeta s'hi ha de fer constar el nom del titular, el número de placa i la unitat orgànica a què s'adscriu.
5. A la part inferior hi ha d'haver una franja blava, amb la llegenda «Direcció General d'Emergències» en lletres de color groc.

REVERS:

1. Banda magnètica per a la codificació corresponent.
2. El conseller d'Interior ha de signar la targeta.
3. S'hi ha de fer constar que aquesta targeta faculta el titular per exercir les funcions que li atribueixi la normativa vigent.

Article 3

Uniformitat

Tot el personal de la Direcció General d'Emergències ha de disposar d'uniformitat reglamentària, si bé únicament el personal de la Direcció General adscrit a la Unitat Operativa estarà obligat a exercir sempre les seves funcions amb el vestuari reglamentari a què fa referència l'article següent.

Article 4

Característiques del vestuari

1. El vestuari d'intervenció del personal de la Direcció General d'Emergències està compost per:

- a) Calçons de color blau marí, model de campanya.
- b) Calçons de muntanya.
- c) Jersei de color blau marí.
- d) Polo de màniga llarga de color blau marí.
- e) Polo de màniga curta de color blau marí.
- f) Camisetes de màniga curta de color blau marí.
- g) Botes de muntanya.
- h) Botes d'aigua negres.
- i) Folre polar.
- j) Guardapits reflector de color groc.
- k) Granota de color blau marí.
- l) Vestit d'aigua de color groc, compost per calçons i jaqueta.
- m) Jaqueta tècnica de muntanya impermeable.
- n) Gorra amb visera de color blau marí.
- o) Equips de protecció individual apropiats per al tipus d'emergència.

2. L'uniforme ordinari està compost de:

- a) Vestit de color blau marí amb camisa color blanc i corbata de tonalitat blava pels homes. Per les dones falda/pantaló blau marí, camisa blanca i jaqueta blau marí.
- b) Calcetins negres.
- c) Sabates negres.
- d) Jersey de color blau marí.
- e) Anorak blau marí

Article 5

Divises

Les divises distingeixen la categoria del personal de la Direcció General d'Emergències. Les divises s'han de dur a les muscleres, mitjançant un passador de feltre de color blau marí. Estaran compostes sobre la base de barres i rombes de color groc clar.